

STATUTÁRNÍ MĚSTO LIBEREC

9. zasedání zastupitelstva města dne: 29. 10. 2015

Bod pořadu jednání:

Návrh na udělení čestného občanství města v letech 2015 a 2016 a medaile města v roce 2016

Stručný obsah: Návrh na udělení čestného občanství města za léta 2015 a 2016 a medaile města za rok 2016 význačným osobnostem veřejného života. Komise pro kulturu a cestovní ruch doporučila na svém červnovém zasedání návrh Prof. Dr. Ing. Zdeňka Kůse, rektora Technické univerzity v Liberci, udělit čestné občanství města (in memoriam) za rok 2015 pedagogu a vědci Prof. Ing. Zdeňku Kovářovi, CSc. a na svém zářijovém zasedání návrh náměstka primátora Ivana Langra udělit čestné občanství města za rok 2016 výtvarníku a sochaři Prof. Dr. h. c. Marku Lüpertzovi a medaili města za rok 2016 bývalému řediteli Zoologické zahrady Liberec RNDr. Josefu Janečkovi.

Zpracoval: PhDr. Mgr. Ivan Langr, náměstek primátora

odbor, oddělení: odbor školství, kultury a sociálních věcí

telefon:

Schválil: vedoucí oddělení Mgr. Lenka Řebíčková

vedoucí odboru Mgr. Pavel Kalous

Projednáno: v RM dne 6. 10. 2015

Poznámka:

Předkládá: *p. Tibor Batthyány, v.r.*
primátor statutárního města Liberec
PhDr. Ivan Langr, v. r. náměstek primátora

Návrh usnesení

Zastupitelstvo města po projednání

s c h v a l u j e

1. návrh Prof. Dr. Ing. Zdeňka Kůse, rektora Technické univerzity v Liberci, na udělení Čestného občanství města Liberce dle § 84, odst. 2) písm. s) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, v platném znění Prof. Ing. Zdeňku Kovářovi, CSc. jako čestné ocenění (in memoriam) za mimořádné zásluhy o rozvoj města,

2. návrh PhDr. Mgr. Ivana Langra, náměstka primátora, na udělení Čestného občanství města Liberce dle § 84, odst. 2) písm. s) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, v platném znění Prof. Dr. h. c. Marku Lüpertzovi jako čestné ocenění za mimořádné zásluhy o rozvoj mezinárodních vztahů,

3. návrh PhDr. Mgr. Ivana Langra, náměstka primátora, na udělení Medaile města Liberec dle § 84, odst. 2) písm. s) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, v platném znění RNDr. Josefu Janečkovi jako ocenění za občanské zásluhy,

a u k l á d á

Tiboru Batthyánymu, primátorovi města

1. udělit Čestné občanství města Liberec Prof. Ing. Zdeňku Kovářovi, CSc. in memoriam v roce 2015,

T: 2015

2. udělit Čestné občanství města Liberec Prof. Dr. h. c. Marku Lüpertzovi u příležitosti jeho nadcházejících 75. narozenin v roce 2016,

T: 2016

3. udělit Medaili města Liberec RNDr. Josefu Janečkovi u příležitosti jeho nadcházejících 80. narozenin v roce 2016.

T: 2016

Důvodová zpráva

Návrh na udělení čestného občanství města za léta 2015 a 2016 a medaile města za rok 2016 význačným osobnostem veřejného života. Komise pro kulturu a cestovní ruch doporučila na svém červnovém zasedání návrh Prof. Dr. Ing. Zdeňka Kůse, rektora Technické univerzity v Liberci, udělit čestné občanství města (in memoriam) za rok 2015 pedagoga a vědci Prof. Ing. Zdeňku Kovářovi, CSc. a na svém zářijovém zasedání návrh náměstka primátora Ivana Langra udělit čestné občanství města za rok 2016 výtvarníku a sochaři Prof. Dr. h. c. Marku Lüpertzovi a medaili města za rok 2016 bývalému řediteli Zoologické zahrady Liberec RNDr. Josefu Janečkovi.

Doporučení komise předložit návrhy k projednání radě města bylo ve všech třech případech jednomyslné. Udělení čestného občanství města Liberce a medaile města Liberce je v souladu s § 84, odst. 2, písm. s) zákona 128/2000 Sb., o obcích, v platném znění a je vyhrazeno do pravomoci zastupitelstva města.

Statuty ocenění statutárního města Liberce

Charakteristiky čestného občanství a medaile města se odvíjí ze statutů obou ocenění, které byly přílohou Statutu města Liberce z roku 1996.

Čestné občanství města Liberec je výrazem uznání mimořádných zásluh o rozvoj města a také o rozvoj mezinárodních vztahů v komunální oblasti a spolupráce mezi městy. Čestné občanství může být uděleno jak občanům ČR, tak i občanům cizích zemí. Návrhy na udělení čestného občanství předkládají Zastupitelstvu města Liberce prostřednictvím rady města členové zastupitelstva města nebo zastupitelstva obvodu. Rozhodnutí o udělení čestného občanství odevzdává vyznamenanému jménem města Liberce primátor města zpravidla na slavnostním zasedání zastupitelstva města nebo při jiné slavnostní příležitosti. Při udělování čestného občanství obdrží vyznamenaný listinu o jeho udělení, jež je opatřena symboly města. Ocenění lze vůlí zastupitelstva odejmout tomu, kdo se stal nehodným projevené pocty.

Medaile města Liberec se uděluje jako čestné ocenění za občanské zásluhy o město Liberec v jakémkoli oboru lidské činnosti. Medaili města Liberce lze také udělit za celoživotní zásluhy. Návrh na udělení Medaile města Liberce mohou předložit občané, organizace, spolky a jiné subjekty komisi pro udělování cen (tj. pro kulturu a cestovní ruch). Medaili odevzdává oceněné osobě jménem města Liberce jeho primátor. Ocenění nelze odejmout.

Krátce o kandidátech ocenění

Zdeněk Kovář byl první rektorem Vysoké školy strojní a textilní, svobodně zvoleným po roce 1989, a zasloužil se o její přerod v Technickou univerzitu v Liberci, v letech 1998 až 2002 byl rovněž členem Zastupitelstva města Liberec. Svou odbornou a pedagogickou činností vynikajícím způsobem reprezentoval univerzitu a město Liberec samotné, svým morálním kreditem pomáhal aktivně budovat občanskou společnost a rozvíjet principy svobody a demokracie. Profesor Zdeněk Kovář zemřel 14. prosince 2014 ve věku nedožitých 85 let a čestné občanství je mu navrhováno za mimořádné zásluhy o rozvoj města. Návrh na udělení čestného občanství předložil statutárnímu městu Liberec Prof. Dr. Ing. Zdeněk Kůs, rektor Technic-

ké univerzity v Liberci. Aby vyhověl statutu ocenění, osvojil si návrh následně Ivan Langr, náměstek primátora.

Markus Lüpertz se narodil v roce 1941 v Liberci, v roce 1948 ale rodina uprchla do Německa a usadila se ve městě Rheydt v Porýní. Po studiích na slavné Kunstakademii Düsseldorf je od roku 1961 činný jako umělec – malíř, sochař i básník a je řazen ke světově uznávaným představitelům neoexpresionismu, jeho díla jsou zastoupena v řadě významných muzeí nebo zdobí veřejný prostor několika evropských měst (Berlín, Paříž, Mnichov, Salzburg aj.). V letech 1988 až 2009 působil jako rektor Kunstakademie. První výstava Lüpertzových děl v ČR se uskutečnila za autorovy osobní účasti v roce 2011 v Oblastní galerii Liberec. Čestné občanství je navrhováno za mimořádné zásluhy o umění a reprezentaci města Liberec – svého rodiště u příležitosti Lüpertzových 75. narozenin, které oslaví 21/4/2016.

Josef Janeček se narodil v roce 1936 a po studiu přírodních věd se stal zoologickým náměstkem ředitele v ZOO Dvůr Králové. Odtud přešel do Severočeské zoologické zahrady v Liberci (později ZOO Liberec) na pozici náměstka ředitele. Od roku 1982 do roku 2004 pak libereckou zoo vedl jako ředitel. Za jeho éry vstoupila ZOO Liberec do Evropské asociace zoologických zahrad a akvárií (1994) a následně i do Světové asociace zoologických zahrad a akvárií (1999), což je vrcholem diplomatického i chovatelského úsilí každé zoo, významně rozšířila sbírky o řadu vzácných exponátů a zapojila se do prvních mezinárodních chovatelských projektů. Medaile města je navrhována za občanské zásluhy u příležitosti Janečkových 80. narozenin, které oslaví 19/9/2016.

Formulace usnesení byla konzultována s právníkem zařazeným do MML před projednáním v radě města.

Přílohy:

1. Vědecké, pedagogické a občanské působení Zdeňka Kováře (příloha č. 1)
2. Markus Lüpertz, rodák světového jména (příloha č. 2)
3. Josef Janeček – životopisná data a působení v ZOO Liberec (příloha č. 3)

Vědecké, pedagogické a občanské působení Zdeňka Kováře

Stručný životopis

4. 7. 1930 narozen v Praze

1949 maturita na Státním francouzském gymnáziu v Praze

1949 –1953 studium na Strojní fakultě ČVUT v Praze, obor pístové stroje

1961 CSc. v oboru mechaniky

1968 habilitace pro obor spalovacích motorů na VŠST v Liberci

1970 –1979 řidič v ČSAO a libereckém skladu n. p. Izolace

1979 –1989 projekce motorů LIAZ v Jablonci nad Nisou

1990 děkan Fakulty strojní VŠST

1990 jmenován profesorem v oboru stavba energetických strojů a zařízení

1990 –1997 rektor Vysoké školy strojní a textilní v Liberci (od roku 1995 Technická univerzita v Liberci)

od roku 1997 působil na Technické univerzitě v Liberci

14. 12. 2014 zemřel v Liberci

Vědecká a pedagogická činnost na vysoké škole

Zdeněk Kovář stál u samého začátku vysokého školství v Liberci. Na Vysoké škole strojní a textilní (VŠST) začal učit hned v roce 1953 jako čerstvý absolvent Strojní fakulty ČVUT. Pracoval jako vedoucí Katedry pístových strojů a založil laboratoř spalovacích motorů. V období po roce 1968 mu bylo na VŠST znemožněno pracovat, v roce 1970 dostal výpověď pro ztrátu důvěry (pracoval mj. jako řidič zásobování, posléze projektant motorů LIAZ) a do školy se mohl vrátit až v roce 1990. Nejprve byl zvolen do funkce děkana Fakulty strojní a na podzim 1990 do funkce rektora VŠST. V téže roce byl jmenován profesorem v oboru stavba energetických strojů a zařízení. Stál od samého začátku u transformace vysoké školy v Technickou univerzitu v Liberci. Především díky němu se podařilo založit další čtyři fakulty a vytvořit univerzitu se širším spektrem vědecké činnosti, rozšířit nabídku technického vzdělání o vzdělání humanitní a zachovat přitom rysy technické školy. Jako vůbec první předseda Klubu rektorů (dnes České konference rektorů) vysokých škol se zasloužil o přechod z totalitního systému vysokých škol do dnešní demokratické podoby. Pod jeho vedením se liberecká univerzita zařadila mezi nejlepší vysoké školy nejen u nás, ale získala i vysokou mezinárodní prestiž.

Zdeněk Kovář byl vynikajícím a uznávaným odborníkem a jeho vědecká práce v oblasti rozvoje spalovacích motorů je vysoce oceňována. Jeho zásluhou škola úzce spolupracovala s podnikem LIAZ v Jablonci nad Nisou. Společně řešili konkrétní technické problémy na stávajících motorech. Pracovníci katedry se pustili i do konstrukce a vývoje dvoutaktního motoru

pro nákladní vůz LIAZ a založili Státní zkušebnu naftových motorů. Je autorem nebo spoluautorem řady vynálezů a patentů a zanechal za sebou bohatou odbornou publikační činnost.

Profesní a občanské angažmá

O dobré jméno automobilky a Liberecka se zasloužil také jako průkopník a první český účastník známé Rallye Paříž – Dakar v roce 1985 (startovní číslo 626, posádka Zdeněk Kovář, Alain Galland, Josef Brzobohatý). Vůz dojel až do Dakaru, ale mimo klasifikaci. V téže roce se posádka Brzobohatý, Kovář a Jean-Louis Heritier vydala s LIAZem i na Egyptskou Rallye Faraónů, kterou dokonce vyhrála.

Zdeněk Kovář se v 90. letech aktivně zapojil i do práce pro veřejnost, byl známou a výraznou osobností společenského a politického života v Liberci. V letech 1998 – 2002 vykonával mandát člena Zastupitelstva města Liberec, přičemž se vždy snažil o profesionální a konsenzuální přístup.

Ocenění

V roce 2007 získal Zdeněk Kovář ocenění za celoživotní přínos rozvoji československého strojírenství a v rámci slavnostního ceremoniálu na letošním Mezinárodním strojírenském veletrhu v Brně ho uvedla redakce MM Průmyslové spektrum do Síně slávy našich strojařů. V roce 2013 mu byla udělena Pocta hejtmána Libereckého kraje a Pamětní medaile Fakulty strojní TUL.

Doc. Ing. Zdeněk Kovář, CSc.
Vysoká škola strojní a textilní
Liberec

Přehled

publikace v vědecko-výzkumné a odborné
činnosti

1. Konference, sborníky a časopisy celostátního významu:

- /1/ KOVÁŘ, Z.: Jednorozměrné proudění vzdušín trubici proměnlivého průřezu při velkých rychlostech. Sborník VŠS, 1960.
- /2/ KOVÁŘ, Z.: Vliv tvaru spalovacího prostoru na spalovací proces naftových motorů s přímým vstřikem. Konference ÚVMV Praha, březen 1965.
- /3/ GINZEL, H., JÄGER, J., KOVÁŘ, Z.: Hlavní parametry užitečnosti automobilových spalovacích motorů. In: Sborník vědeckých prací, konference VŠST Liberec, 1968
- /4/ KOVÁŘ, Z.: Vliv poměrného průměru spalovacího prostoru /s přímým vstřikem/ na intenzitu tangenciálního víření. In: Sborník přednášek VI. konference o spalovacích motorech s mezinárodní účastí, str. 249 - 261, DT SVTS Žilina, 1973.
- /5/ KOVÁŘ, Z.: O možnostech využití dvoutaktů v konstrukci automobilového mafiťového motoru vysokého výkonu. In: Sborník přednášek VII. konference o spalovacích motorech s mezinárodní účastí, str. 252 - 262, DT SVTS Žilina, 1974.

/6/ KOVÁŘ, Z.: Klasifikace spalovacích motorů pomocí parametru technické dokonalosti. In: Sborník přednášek VIII. konference o spalovacích motorech, Tatranská Lomnice, 1975.

/7/ KOVÁŘ, Z.: Vliv vibrací bloku na hlukové emise naftového motoru. In: Článek v časopisu STROJŘEMSTVÍ 8/ 1980.

/8/ KOVÁŘ, Z.: Konstrukce pístu z tvárné litiny pro motor LIAZ M2. In: Sborník přednášek MOTORPROGRES 82, DT ČSVTS Liberec, 1982. str. 62 - 76.

/9/ HONCŮ, J., KOVÁŘ, Z.: Písty z tvárné litiny pro vozidlové naftové motory. In: Sborník přednášek III. mezinárodní konference o spalovacích motorech, MOTOR SYMPO 82, ref. A 24, Štrbské pleso, DT Žilina, 1982.

/10/ KOVÁŘ, Z.: Těžký tmel jako prostředek ke snížení hlukového vyzářování naftového motoru. In: Sborník přednášek V. mezinárodní konference o spalovacích motorech, MOTOR SYMPO 86.

2. Vědecko-výzkumná činnost:

- /1/ KOVÁŘ, Z.: Funkční zkoušky hydraulického rozvodu. Zpráva opomována při aspirantském minimu, SVÚTT Praha, 1956.
- /2/ KOVÁŘ, Z.: Konstrukce lisu na keramická tělíska pro Pojizerské porcelánky. Spolu s kolektivem asistentů katedry částí strojů VŠS Liberec, 1956.
- /3/ KOVÁŘ, Z.: Rozvody pístových hnacích strojů. Aspirantské minimum, SVÚTT Praha, 1956.
- /4/ KOVÁŘ, Z.: Měření tlakových průběhů ve výfukovém systému jednoválcového čtyřtaktu, VŠS Liberec, 1958.
- /5/ KOVÁŘ, Z.: Namáhání předních per vozu Škoda 706 RT, VŠS 1959.

- /6/ KOVÁŘ,Z.: Studium namáhání bloku motoru Š 706 RT - I. část. Výzkumná zpráva SM 02/60, VŠST Liberec, 1960.
- /7/ KOVÁŘ,Z.: Proudění rozvodnými orgány parních strojů. Kandidátské disertační práce SVŮTT Praha, 1961.
- /8/ KOVÁŘ,Z.: Měření chvění turbosoustrojí č. 3 v elektrárně Andělská Hora 31.7.1961. Výzkumná zpráva SM 03/61, VŠST Liberec, 1961.
- /9/ KOVÁŘ,Z.: Sklápěč Š 706 RTS - Průběhy tlaků v hydraulickém mechanismu. Namáhání tělesa ovládacího šoupátka. Výzkumná zpráva SM 05/61, VŠST Liberec, 1961.
- /10/ KOVÁŘ,Z.: Studium namáhání bloku motoru Š 706 RT - II. část. Výzkumná zpráva SM 15/62, VŠST Liberec, 1962.
- /11/ KOVÁŘ,Z.: Záběhové zkoušky motoru Š 706 RT. Výzkumná zpráva SM 17/62, VŠST Liberec, 1962.
- /12/ KOVÁŘ,Z.: Studium namáhání bloku motoru Š 706 RT - III. část. Výzkumná zpráva SM 20/62, VŠST Liberec, 1962.
- /13/ KOVÁŘ,Z.: Výzkum spalovacího procesu rychloběžného naftového motoru, MOTOR MAN.ČSAV - VII-7-1. Výzkumná zpráva SM 21/62, VŠST Liberec, 1962.
- /14/ KOVÁŘ,Z.: Výzkum spalovacího procesu rychloběžných naftových motorů, Motor 1ST 120.ČSAV - VII-7-1. Výzkumná zpráva SM 22/62, VŠST Liberec, 1962.
- /15/ KOVÁŘ,Z.: Výzkum spalovacího procesu rychloběžných naftových motorů, Motor Š 706 RT. ČSAV-VII-7-1. Výzkumná zpráva SM 23/62, VŠST Liberec, 1962.
- /16/ KOVÁŘ,Z.: Sací trakt Š 706 RT. Výzkumná zpráva pro n.-p. LIAZ, VŠST Liberec, 1963.
- /17/ KOVÁŘ,Z.: Písty ze zkušebního provozu motoru Š 706 RT v Bulharsku v roce 1960. Výzkumná zpráva SM 33/65, VŠST Liberec, 1965.

- /18/ KOVÁŘ,Z.: Teploty výfukových ventilů motoru Š 706 RT. Výzkumná zpráva SM 34/65, VŠST Liberec, 1965.
- /19/ GINZEL,H. JÄGER,J. KOVÁŘ,Z.: Rozbor ekonomické a technické úrovně motoru ŠK00A M 630. Výzkumná zpráva, VŠST Liberec, 1966.
- /20/ KOVÁŘ,Z.: Spalovací proces jako oxidační reakce uhlovodíků. Výzkumná zpráva SM 55/67, VŠST Liberec, 1967.
- /21/ KOVÁŘ,Z.: Vstříkovaní a rozprašování kapalného paliva. Výzkumná zpráva SM 56/67, VŠST Liberec, 1967.
- /22/ KOVÁŘ,Z.: Vypařování a spalování osamělé kapky paliva v klidném vzduchu. Výzkumná zpráva SM 57/67, VŠST Liberec, 1967.
- /23/ KOVÁŘ,Z.: Vypařování a spalování osamělé kapky paliva v proudícím vzduchu. Výzkumná zpráva SM 58/67, VŠST Liberec, 1967.
- /24/ KOVÁŘ,Z.: Podmínky spalování paliva na stěně spalovacího prostoru. Výzkumná zpráva SM 74/68, VŠST Liberec, 1968.
- /25/ GINZEL,H. JÄGER,J. KOVÁŘ,Z.: studie technické dokonalosti převodových skříní pro nákladní automobily a jejího vlivu na cenu. Výzkumná zpráva VŠST Liberec, 1968.
- /26/ KOVÁŘ,Z.: Naftový motor VD 830 - II. etapa. Souhrnná informace. Výzkumná zpráva SM 100/70, VŠST Liberec, 1970.
- /27/ KOVÁŘ,Z. STRANÍK,K.: Teploty výfukových ventilů motoru LIAZ M 630J, vliv tvaru hlavy na rozložení provozních teplot. Výzkumná zpráva SM 101/70, VŠST Liberec, 1970.
- /28/ KOVÁŘ,Z.: Racionalizační studie provozu ČSMO Rochlice - návrh řešení zkušebny motorů. Zpráva VOSTE Praha, 1971.

- /29/ KOVÁŘ,Z.: Reorganizace montáže motorů Roehlfice. Zpráva ČSAO Liberec, 1972.
- /30/ KOVÁŘ,Z.: Studie o možnostech snižování hlukových emisí naftových motorů. Zpráva LIAZ 61-0-0106, 1978.
- /31/ KOVÁŘ,Z.: Snižování hlučnosti motorů LIAZ. Zpráva LIAZ 61-0-0108, 1978.
- /32/ KOVÁŘ,Z.: Průběžná zpráva o dosavadních výzkumech protihlukových řešení aplikovaných na vývojových motorech. Zpráva LIAZ 61-0-0127, 1979.
- /33/ KOVÁŘ,Z.: Závěrečná zpráva o porovnání hlučnosti seriového motoru ML 634 s motorem ML 634-LPG. Zpráva LIAZ 61-01-0131, 1980.
- /34/ KOVÁŘ,Z.: Zpráva k průběžnému oponentnímu řízení oborového úkolu "Snižování hlučnosti motorů LIAZ". Zpráva LIAZ 61-0-0137, 1980.
- /35/ KOVÁŘ,Z.: Snižování hlučnosti motorů řady M1. Souhrn dosavadních poznatků a doporučení směrných konstrukčních a vývojových protihlukových opatření. Zpráva LIAZ 61-0-0144, 1981.
- /36/ KOVÁŘ,Z.: Studie o možnostech snižovat koncentraci škodlivin ve výfuku naftových motorů /automobilových, s přímým vstřikem paliva/. Zpráva LIAZ 61-0-0149, 1981.
- /37/ FENCL,R KOVÁŘ,Z.: Studie systému elektrického ovládní naftových motorů. Zpráva LIAZ 61-1-0151, 1982.
- /38/ KOVÁŘ,Z.: Zpráva k průběžnému oponentnímu řízení oborového úkolu "Snižování hlučnosti motorů LIAZ". Zpráva LIAZ 61-0-0158, 1982.
- /39/ KOVÁŘ,Z.: Vodík - perspektivní palivo pro pístové spalovací motory. Zpráva LIAZ 61-0-0194, 1986.
- /40/ HORÁK,V. KOVÁŘ,Z. VOKURKA,K.: Zpráva k závěrečnému oponentnímu řízení oborového úkolu "Snižování hlučnosti motorů LIAZ". Zpráva LIAZ 61-0-0201, 1986

3. Vedení vědecko-výzkumných prací:

- /1/ RUTKOVSKÝ,B.: Sklápeš Š 706 RTS - Průběhy tlaků v hydraulickém mechanismu. Výzkumná zpráva SM 07/61, VŠST Liberec, 1961.
- /2/ ČERVINKA,O.: Průběh záběrového krouťicího momentu kompresoru. Výzkumná zpráva SM 09/61, VŠST Liberec, 1961.
- /3/ ČERVINKA,O.: Studium namáhání bloku válců motoru Mercedes Benz OM-326. IV. výzkumná zpráva SM 16/62, VŠST Liberec, 1962.
- /4/ BEROUN,S.: Indikace motoru Š 706 RT. Výzkumná zpráva SM 37/63, VŠST Liberec, 1963.
- /5/ ŠIDLOF,P.: Studium namáhání bloků válců motoru LIAZ 120/140 a 125/140. Výzkumná zpráva SM 27/64, VŠST Liberec, 1964.
- /6/ RUTKOVSKÝ,B.: Studium namáhání pístů motoru Š 706 RT - zkoušky statické. Výzkumná zpráva SM 11/64, VŠST Liberec, 1964.
- /7/ BEROUN,S.: Studium namáhání pístů motoru Š 706 RT - zkoušky dynamické. Výzkumná zpráva SM 12/64, VŠST Liberec, 1964.
- /8/ ŠIDLOF,P.: Průběh teplot hlavních ložisek motoru Š 706 RT - I. část. Výzkumná zpráva SM 13/64, VŠST Liberec, 1964.
- /9/ ALAXIN,J.: Výzkum ventilových ocelí pro rychloběžné naftové motory - I. etapa. Výzkumná zpráva SM 67/68, VŠST Liberec, 1968.
- /10/ ALAXIN,J.: Výzkum ventilových ocelí pro rychloběžné naftové motory - II. etapa. Výzkumná zpráva SM 73/68, VŠST Liberec, 1968.
- /11/ ALAXIN,J.: Výzkum ventilových ocelí pro rychloběžné naftové motory - III. etapa. Výzkumná zpráva SM 87/70, VŠST Liberec, 1970.

- /12/ BARTONIČEK, L.: Naftový motor VD 830 - II. etapa,
část A - Konstrukční studie osmiválec,
stavba zkušebního dvouválece. Výzkumná zpráva
va SM 93/70, VŠST Liberec, 1970.
- /13/ HRUŠ, M. ŠIDLOF, P.: Naftový motor VD 830 - II. etapa,
část B - Kinematika klikového mecha-
nismu; rozvodová data. Výzkumná zpráva
va SM 94/70, VŠST Liberec, 1970.
- /14/ GINZEL, H. ŠIDLOF, P.: Naftový motor VD 830 - II. etapa,
část C - Dynamika klikového mechanismu;
zatižení hlavních ložísek. Výzkumná
zpráva SM 95/70, VŠST Liberec, 1970.
- /15/ ŠIDLOF, P.: Naftový motor VD 830 - II. etapa, část D -
- výměna obsahu válců; výzkum na modelu. Výzkum-
ná zpráva SM 96/70, VŠST Liberec, 1970.
- /16/ HRUŠ, M. ŠIDLOF, P.: Naftový motor VD 830 - II. etapa, část E
- Proudění ve spalovací prostor. Výzkumná zpráva SM 97/70, VŠST Liberec,
1970.
- /17/ BARTONIČEK, L. MOC, L.: Naftový motor VD 830 - II. etapa,
část F - Ověření pracovního oběhu
na zkušebním dvouválcu. Výzkumná
zpráva SM 98/70, VŠST Liberec, 1970.
4. odborně-vývojové zkušební a konstrukční práce:
- /1/ KOVÁŘ, Z.: Technická konzultace a příčná pomocná činnost
v papírnách 25. února v Hejnicích, VŠS 1957/59.
- /2/ KOVÁŘ, Z.: Měření na rozvodech parních strojů typu Gutter-
muth a Škoda v papírnách Hejnice a v pivovaru
Jablonec, VŠST 1958/59.
- /3/ KOVÁŘ, Z.: Konstrukce motoru VD 830 /vozidlový osmiválec
v dupletním uspořádání, vidlicový/. VŠST Li-
berec 1967 - 1970.

- /4/ KOVÁŘ, Z.: Studie dispozice zkušebny motorů /02S Holešov,
technologický projekt, výkresová dokumentace/,
1971
- /5/ KOVÁŘ, Z.: Technologický projekt montážní linky motorů
/čSAO Liberec/, 1973.
- /6/ KOVÁŘ, Z.: Technologický projekt zkušebny motorů /čSAO
Liberec/, 1973.
- /7/ KOVÁŘ, Z.: Konstrukce univerzálního přípravku na úhlová-
ní ojnice /čSAO Liberec/, 1973.
- /8/ KOVÁŘ, Z.: Protitlukové řešení vany motoru LIAZ M1, 1982.
- /9/ Vývoj těžké sendvičové zvukoizolační desky /výroba
vzorků, aplikace na blok motoru LIAZ M1, experimentální
ověření útlumu vibrací/, 1982.
- /10/ Vývoj izolačních skotepin typu RESISTEX k aplikaci na
výfukové potrubí motorů LIAZ, spolupráce se státním
výzkumným ústavem sklářským /zkoušky vzorků na motorech
na brzdě/, 1982 - 1984.
- /11/ Konstrukční práce na motoru LIAZ M3 /hlava válce, píst
z tvárné litiny, náhon rozvodu, studie mezitlukové ka-
potáže/, 1984 - 1986.
- /12/ Spolupráce při konstrukci vozidla LIAZ Africa, 1986.
- /13/ Spolupráce při konstrukci vozidla LIAZ Africabus, 1987.
- /14/ Vývoj těžkého tlumičeho tmelů, spolu s Ing. Průškem
VÚM Praha /vývoj tmelů, aplikace na hliníkové, litinové
a plechové laboratorní vzorky; zkoušky tlumení - spolu-
práce s ČVUT; zkoušky průvzdušnosti - spolupráce s Světs
Běchovice; aplikace na součásti motorů LIAZ M1 a M3 -
- víka hlav, vana, přední víko, plnicí potrubí/,
ověřovací měření /ústav RICARDO, LIAZ, ČVUT, ÚVMV Pra-
ha/, 1984 - 1988.

- /15/ Spolupráce s podnikem Elektroporcelán Louny při výzkumu zalévání keramiky do žede litiny, 1986 - 1988.
 - /16/ Příprava vozidel LIAZ ke zkouškám v extrémních podmínkách, vyhodnocování výsledků, konstrukční opatření /Paříž - Dakar, Egypt/, 1985 - 1990.
 - /17/ Organizace hlukových měření motoru LIAZ M3. ČVUT Praha, 1988 - 1989.
 - /18/ Podíl na spolupráci LIAZ - ústav RICARDO při řešení problematiky hluku motorů LIAZ M1, M2 a M3.
 - /19/ Příprava dokumentace, podkladů a zkušebních vozidel LIAZ 111.154, 110.154, 151.261 a 150.261 ke státním homologačním zkouškám ve Švýcarsku, organizace těchto zkoušek /BERN, ŽENEVA/ a příslušné vyhodnocení.
 - /20/ Technický dozor při stavbě vzorků vozidel pro zahraničí /taháč LIAZ s převodovkou ZF - Francie 1987, chladícína autobusové nástavby, kontejner, sněžový pluh na podvozcích LIAZ 4 x 4 - Švýcarsko a Egypt/, 1988 - 1990.
5. Patenty a vynálezy:
- /1/ KOVÁŘ, Z.: Patent "Hydraulický rozvod pístového hnacího stroje", 1959
 - /2/ KOVÁŘ, Z. a kolektiv: Patent "Elektrický odporový tenzometr", 1960.
 - /3/ FENCL, R. HONCŮ, J. KOVÁŘ, Z. NOVOTNÝ, S. SCHOLZ, C.: Vykovek ojnice s dělenou hlavou PV 8491-78. Autorské osvědčení č. 203.596
 - /4/ KOVÁŘ, Z.: dělený píst klikového mechanismu pístového stroje, PV 8877-82. Autorské osvědčení č. 235 - 674
6. Obchodně-technická propagační a sportovní činnost
- /1/ Účast na Rallye Paříž - Dakar, 1985 s vozem LIAZ /posádka: KOVÁŘ-BRZOBONATÝ-GALLAND/, organizace účasti vozidel LIAZ 4 x 4 na mezinárodních výstavách /Ženeva 1988, Mnichov 1989, Torino 1989, Paříž 1990/.

- /2/ Účast na Rallye Faraónů, Egypt - 1985 v itálské kategorii těžkých nákladních automobilů s vozem LIAZ /posádka: HERRITER-KOVÁŘ-BRZOBONATÝ/.
 - /3/ Spolupráce s firmou MAW STRAGER, Francie 1985 - 1988.
 - /4/ Spolupráce u společnosti SARL des PHARONS - Paříž - při sponzorování Rallye Faraónů podnikem LIAZ, 1986 - 1990.
 - /5/ Příprava leasingových operací zaměřených na Evropu "třetí třídy" ve schématu LIAZ - TRAMSAKTA /Praha/ - SECURITY PACIFIC. /Mnichov/ - HELICAR WASH /Ženeva/, 1987 - 1989.
 - /6/ Spolupráce s firmou CEREC, Francie k zajištění lisářských kapacit pro výrobu LIAZ, 1988.
 - /7/ Spolupráce při založení firmy LIAZ TRUCKS SWITZERLAND S.A., Ženeva, které zabezpečuje technické a obchodní činnosti podniku LIAZ v zahraničí, 1988.
 - /8/ Příprava přímé výrobní kooperace a obecné spolupráce LIAZ - PEGASO, Španělsko, 1989.
 - /9/ Příprava přímé výrobní kooperace a obecné spolupráce LIAZ - RVI, Francie /2 fáze jednání: 1980-1983, 1989/.
7. Spolupráce se zahraničními institucemi:
- /1/ Ústav RICARDO, Velká Británie /výzkum hluku motorů LIAZ M1, M2, M3/.
 - /2/ firma SAURER, Švýcarsko /kompletní rozbor vlastností motoru LIAZ M1: spalování, hlučnost, namáhání hlavních částí, parametry, výfukové emise/.
 - /3/ firma SEEMALD, Spolková republika Německo /projekt přípravu substrátů spojené se zkouškami životnosti a spolehlivosti vozidel LIAZ/.
 - /4/ Ústav AVL, Rakousko /výzkum tuhosti, vibrací a hlukových emisí motoru LIAZ M3/.

- /5/ Firma HELICAR WASH, Švýcarsko
/zabezpečování zkoušek vozidel LIAZ v extrémních podmínkách, účast doprovodných vozidel LIAZ v RALLYE Paříž - Dakar/ 1986 - 1990.
 - /6/ Sdružení AOVDMHI, Francie
/zabezpečování terenních zkoušek a propagace vozidel LIAZ v rámci autosalonu ve VAL D'ISERE 1988 a 1989/.
8. Překladačtelská a redakční a lektorské posudky:
- /1/ Překlady odborných časopiseckých článků, firemní literatury a obdobně technických publikací a překladů /francouzština, angličtina, němčina/, přibližně 120 titulů.
 - /2/ Redakční úpravy publikací vydávaných SNTL, přibližně 10 titulů.
 - /3/ Lektorské posudky knih o Rallye Paříž - Dakar /Fencl, Hlaváček - Olympia, Králík - SNTL/, 1988 a 1989.

Markus Lüpertz, rodák světového jména

Markus Lüpertz se narodil 25. dubna 1941 v Liberci, jeho rodina však již v roce 1948 uprchla do Německa a usadila se ve městě Rheydt v Porýní. V letech 1956 –1961 studoval postupně na Škole umění a řemesel v Krefeldu a následně na Akademii umění (Kunstakademie) v Düsseldorfu. V 60. letech 20. století se usadil v Berlíně a postupně získával respekt a uznání mezi odbornou a laickou veřejností. Jeho práce odráží směsici dialogu mezi minulostí, řeckými mýty a náboženským cítěním, lásku k poezii a literatuře; podněty a vlivy antiky, francouzského klasicismu a dalších stylů a směrů pak Lüpertz osobitým přístupem transformuje a dává vzniknout mimořádně hodnotným dílům vysoké umělecké kvality, která jsou ozdobou každé světové sbírky. Kromě malby se Lüpertz věnuje také sochařství; jeho originální přístup k vytváření soch vede k zajímavým výsledkům, které mají blízko k malířským postupům. Podobně jako díla Georga Baselitze, Jörga Immendorffa a Anselma Kiefera bývá i Lüpertz nejčastěji řazen k tzv. německému neoexpresionismu. Další oblastí jeho zájmu je poezie – sám je autorem několika básnických sbírek a scénografie.

Významnou kapitolou jeho profesního života je více než 20leté období (1988–2009), kdy jako rektor vedl slavnou Akademii výtvarného umění v Düsseldorfu. Mimo Düsseldorf působil jako pedagog také v Karlsruhe, získal čestný doktorát na Akademii ve Wroclawi a v Kluži. Za svou výtvarnou práci získal řadu ocenění (Cena německých výtvarných kritiků, 1970, Stipendium Villa Romana, 1970, cena Lovis Corinth, 1990).

Díla Markuse Lüpertze byla za poslední čtyři desetiletí představena na samostatných nebo souborných výstavách v Německu, Nizozemí, Itálii, Francii, Španělsku, Velké Británii, Rakousku, Švýcarsku, Lucembursku, Finsku, Belgii, Slovinsku a v USA, zastoupena jsou ve sbírkách mnoha významných světových muzeí a zdobí veřejná prostranství v několika evropských městech. V České republice se Lüpertz poprvé představil sochou *Paris sans bras*, (2004, bronz, 355 x 77 x 67 cm) na Sculptor Forum Winter Liberec, 2008 – 2009, a následně na výstavě v Oblastní galerii Liberec od 14. dubna do 4. září 2011.

Zastoupení ve sbírkách (výběr):

Kunstmuseum Walter, Augsburg

Kunsthalle, Baden-Baden

Nationalgalerie, Berlín

Kunsthalle, Bern

Palais des Beaux-Arts, Brusel

Kunsthalle, Düsseldorf

Stedelijk Van Abbemuseum, Eindhoven

Haus der Kunst, Mnichov

Landesmuseum, Mnichov

Pinakothek der Moderne, Mnichov
Musée d' Art Moderne de la Ville de Paris, Paříž
Musée d' Art et d' Industrie, Saint-Etienne
Art Museum, Saint Louis
Moderna Museet, Stockholm
Musée d'Art Moderne et Contemporain, Štrasburk
Museum Tel Aviv
Musée d' Art et d' Histoire, Ženeva

Výstavy (výběr):

„Markus Lüpertz – Dithyrambische Malerei“, Galerie Großgörschen 35, Berlín, 1964
„Markus Lüpertz – Kunst, die im Wege steht“, Galerie Großgörschen 35, Berlín, 1965
Galerie Michael Werner, Berlín, 1968
Staatliche Kunsthalle, Baden-Baden, 1973
Hamburger Kunsthalle, Hamburk, 1977
Kunsthalle, Bern, 1977
Stedelijk Van Abbe Museum, Einhoven, 1977
Whitechapel Art Gallery, Londýn, 1979
Marian Goodman Gallery, New York, 1981 a 1982
Musée d'Art Moderne et Contemporain, Štrasburk, 1983
„Markus Lüpertz – Bleiben Sie sitzen Heinrich Heine“, Wiener Secession, Vereinigung bildender Künstler, Vídeň, 1984
„Markus Lüpertz – Belebte Formen und kalte Malerei“, Städtische Galerie im Lenbachhaus, Mnichov, 1986
Waddington Galleries, Londýn, 1986
Kunsthalle zu Kiel; Schleswig-Holsteinischer Kunstverein, Kiel, 1988
Rena Bransten Gallery, San Francisco, 1988
Centre d'Art Contemporain, Abbaye Saint-André, Meymac, 1989
Obalne Galerije Piran, Ljubljana, 1989
Galleria In Arco, Turín, 1989
"Markus Lüpertz – Retrospectiva 1963-1990 – Pintura, escultura, dibujo", Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofia, Madrid, 1991
Cleto Polcina Artemoderna, Řím, 1991

Galerie Beaumont, Lucemburk, 1991

Kunstmuseum Bonn, 1993

"Markus Lüpertz – Gemälde nach Poussin", Museum Ostdeutsche Galerie, Regensburg, 1993

Museion - Museo d'Arte Moderna e Contemporanea, Bolzano, 1995

Galerie Montenay, Paříž, 1995

Kunstsammlung Nordrhein-Westfalen, Düsseldorf, 1996

Locks Gallery, Philadelphia, Pennsylvania, 1996

Staatliche Antikensammlung und Glyptothek, Mnichov, 1996

Kunsthalle der Hypo-Kulturstiftung, Mnichov, 1997

„Markus Lüpertz – Die drei Grazien", Galerie Michael Werner, Kolín nad Rýnem, 2004

„Markus Lüpertz, Durs Grünbein – Daphne – Metamorphose einer Figur", Sinclair-Haus der Altana AG, Bad Homburg, 2005

"Markus Lüpertz – Bilder, Skulpturen, Arbeiten auf Papier 1989–2006", Galerie Noah im Glaspalast, Augsburg, 2006

Galerie de France, Paříž, 2007

„Markus Lüpertz – Tents - Early Dithyrambos", Galerie Michael Werner, Kolín nad Rýnem, 2007

„Markus Lüpertz – Dithyrambische Malerei 1967-1971", EL SOURDOG HEX, Berlin, 2009

„Markus Lüpertz – Hauptwege und Nebenwege – Retrospektive", Kunst- und Ausstellungshalle der Bundesrepublik Deutschland, Bonn, 2009

„Markus Lüpertz – Chemnitzer Melange – Eine Einsicht", Kunstsammlungen Chemnitz, 2009

„Markus Lüpertz – METAMORPHOSEN DER WELTGESCHICHTE“, Albertina, Viedeň, 2010

(zpracoval Mgr. Jan Randáček, ředitel Oblastní galerie Liberec)

Josef Janeček – životopisná data a působení v ZOO Liberec

Josef Janeček se narodil 19/9/1936 a vystudoval Přírodovědeckou fakultu na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně v Brně (dnes Masarykova univerzita), kde také získal titul RNDr. Celý život Janeček zasvětil práci v zoologických zahradách – 21 let působil jako zoologický náměstek světoznámého Josefa Vágnera v ZOO Dvůr Králové, 22 let pak jako ředitel vedl ZOO Liberec.

V ZOO Liberec se Josef Janeček nejprve stal náměstkem ředitele tehdejší Severočeské zoologické zahrady v Liberci Jiřího Badalce. Po jeho smrti v roce 1982 se stal ředitelem a zahradu vedl až do roku 2004. Po listopadové revoluci 1989 se podílel na nejednoduché transformaci nejstarší československé zoo v příspěvkovou organizaci města Liberec. ZOO Liberec za jeho vedení zakotvila v prestižních profesních organizacích – v roce 1990 v nově vzniklé Unii československých zoologických zahrad, již se stal prvním viceprezidentem, v roce 1994 v Evropské asociaci zoologických zahrad a akvárií (EAZA) a v roce 1999 ve Světové organizaci zoologických zahrad a akvárií (WAZA). Zejména členství v EAZA znamenalo a znamená pro ZOO Liberec klíčovou možnost zapojit se do koordinovaných a výměnných chovů ohrožených zvířat v rámci Evropského záchovného programu (EEP) a Evropské plemenné knihy (ESB). Už ve svém prvním roce členství bylo do EEP zapojeno 21 druhů zvířat, chovaných v ZOO Liberec, Josef Janeček přitom souběžně zasedl ve čtyřech EEP komisích, které koordinovaly záchranu makaků lvích, tygrů sumaterských, orlů kamčatských (východních) a orlů mořských. V roce 1991 ZOO Liberec pak hostila významné 33. mezinárodní sympozium o onemocnění zvířat žijících ve volné přírodě a v zoo (8. – 12. 5.).

Ještě před změnou režimu zahájila ZOO Liberec za vedení Josefa Janečka více než patnáctiletou éru postupné modernizace chovatelských zařízení. V zoo tak postupně vyrostly, nebo byly přestavěny například pavilony žiraf (1987), hospodářský pavilon (1987), pavilon velkých koček (1994), pavilon opů (1994), pavilon tropické fauny (1999), expozice plameňáků (2003) či bazén lachtanů se zázemím (2004). Některé ze stavebních investic – rekonstrukce výběhu lidoopů (1995), pavilon exotické zvěře s výběhem opic (1997), pavilon tropů (2001) – pak byly oceněny titulem Stavba či Přestavba roku, jak se od roku 1994 nazývá každoroční soutěž v rámci českých a slovenských zoologických zahrad.

Za Janečkovy éry se významně proměnila také druhová skladba zvířat, když do Liberce přibývali např. nosorožci tuponosí a indiští, žirafy Rothschildovy, gepardi, orangutani sumaterští, orlosupi bradatí či pižmoni. Za nejvýznamnější je pak považováno zahájení chovu oslů somálských (od roku 1991), kteří patří k nejohroženějším velkým savcům vůbec, a import hybridní bílé formy tygra indického (od roku 1994) jako hlavního ekonomického a marketingového taháku ZOO Liberec. Největším diplomatickým úspěchem na chovatelském poli pak byl v roce 2002 dovoz takinů zlatých (dnes čínských) ze zoologické zahrady v Pekingu, což se do té doby nepodařilo žádnému jinému světovému zoo s výjimkou Číny a dvou zoo v Japonsku.

Posílení rozmanitosti chovaných druhů samozřejmě vedlo k řadě tuzemských prvořodchovů zvířat – například v roce 1990 levharta sněžného, v roce 1996 orla stepního. Řada nových mláďat přitom od poloviny 90. let dominovala soutěži českých a slovenských zoologických zahrad o Odchov roku. V roce 1995 šlo o mládě pižmoně severního, v roce 1997 o mládě orla stepního, v roce 1998 o orangutana sumaterského, v roce 2001 o orla mořského, v roce 2002 o bílou formu tygra indického, orla kamčatského (východního) a orla mořského, v roce 2003 o nahura modrého a v roce 2004 o takina zlatého (čínského) a orla mořského.

Josef Janeček je čestným členem Unie českých a slovenských zoologických zahrad a od roku 2013 i členem představenstva ZOO Dvůr Králové a. s. V letech 2001 a 2002 získal 2. místo v anketě Osobnost Liberecka, v roce 2003 tuto anketu dokonce vyhrál a o rok později byl zařazen do Síně slávy téže ankety.